

РЕШЕНИЕ

№ 6492

гр. София, 30.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Славина Влагова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Балев, като разглежда дело номер **8987** по описа за **2012** година докладвано от съдия Славина Влагова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на Д. Г. А. от [населено място] срещу съдебно решение от 23.04.2012г. по нахд № 8180/2011г., постановено от СРС, НК, 23 състав, с което се потвърждава изцяло наказателно постановление № 42 - 0000673 от 16.03.2011г. на и.д. Началник ОО „КД - ДАИ”, с което е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв. на основание чл. 93 ал. 1 т. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАВП) за нарушение на чл. 18 ал. 1 т. 1 от Наредба № Н – 8 от 27.06.2008г. на Д. Г. А..

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като на първо място то е постановено в противоречие с материалния закон, като твърди че СРС неправилно е приел, че в конкретния случай са приложими разпоредбите на наредба № Н – 8 от 2006г. Твърди, че тази наредба в частост чл. 12б ал. 1 т. 2 във връзка с чл. 18 ал. 1 т. 1 от Наредбата не е приложима. Твърди на второ място незаконосъобразност на оспореното решение, тъй като СРС не е отговорил на довода му за липса на аргументи за налагането на глоба в размер на 1000 лв., което е доста над минималния размер от 500 лв., действал към момента на извършване на нарушението. Иска оспореното решение да бъде отменено и да бъде постановено

друго, с което му се отменя НП.

Ответникът по касация, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП прокурор Балев изразява становище, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, а първоинстанционното решение следва да се потвърди като законосъобразно.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство безспорно е доказано, че на 28.02.2011г. окол 1330 часа жалбоподателят е управлявал товарен автомобил марка „И. Д. Е4” с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица]и срещу входа на Западен парк е спрял за проверка от служители на ДАЙ. При проверката е установено, че товарният автомобил е собственост на [фирма], и жалбоподателят извършвайки превоз на товари за собствена сметка към момента на проверката е без трудов договор с фирмата, в която е назначен на работа. За да постанови оспореното решение СРС е приел, че НП и АУАН са издадени от компетентен орган, без допуснати нарушения на административно производствените правила и при правилното приложение на материалния закон, тъй като безспорно било доказано извършеното нарушение, както и че за установеното нарушение правилно е наложено предвиденото в закона наказание. За да постанови оспореното решение СРС е събрал всички относими към спора доказателства.

Оспореното първоинстанционно решение е незаконосъобразно, по съображенията изложени по – долу.

На първо място основателно е възражението на касатора, че оспореното решение е издадено при неправилното приложение на материалния закон. Освен това при съставяне на НП е допуснато и съществено нарушение на административно производствените правила, а именно налице е несъответствие между описанието на нарушението и посочената като нарушена правна норма, както и в посочената санкционна такава. Разпоредбата на чл. 18 ал. 1 т. 1 от Наредба № Н – 8 от 2008г. предвижда, че „При извършване на превози на товари за собствена сметка водачът представя при поискване от контролните органи следните документи: 1. заверено копие на трудовия договор, с който е назначен, или заверено извлечение от него, което съдържа името на работодателя, името на водача, датата на сключване и срока, за който е сключен договорът”. Т.е. посочената разпоредба вменява в задължение всеки път при поискване да бъде представян трудов договор. В НП в описанието на нарушението не се съдържат данни за това, че е бил поискан трудов договор и съответно наказаното лице е отказало да го представи, като по този начин да е не е изпълнил задължението си по чл. 18 т. 1 от Наредба № Н - 8. Освен това за така въведеното задължение по чл. 18 ал. 1 т. 1 от Наредба № Н – 8 е предвидено съответно наказание по чл. 93 ал. 2 от ЗАВП, който предвижда санкция именно за непредставянето на документи. Разпоредбата на чл. 93 ал. 1 т. 1 от ЗАВП съдържа в себе си както самото задължение – изпълнителното деяние на нарушението, така и предвидената санкция. Разпоредбата на чл. 93 ал. 1 от ЗАВП вменява в задължение на

водачите на МПС, които извършват превоз за собствена сметка, да не извършват този превоз без наличните изискващи се документи, между които е и трудовият договор. Именно на тази разпоредба отговаря установеното и описано с АУАН и НП нарушение, а именно водачът е управлявал без трудов договор, но не и на описаното задължително повечение по чл. 18 ал. 1 т. 1 от Наредба № Н – 8 от 2008г. Посоченото несъответствие настоящият състав намира, че представлява съществено такова, тъй като се е отразило на првото на защита на наказаното лице.

На второ място основателно е и възражението за това, че административният орган, а и първоинстанционният съд не е събрал достатъчно доказателства относно това дали в конкретния случай е приложима Наредба № Н – 8 от 2008г. Основателно е възражението на касатора, че в конкретния случай същата не е приложима, тъй като МПС, управлявано от касатора попада в изключенията посочени в чл. 12б ал. 1 т. 2 от ЗАвП. Неправилно СРС е приел, че това не е така, тъй като посочената разпоредба се отнасяла само за ЕТ и юридическите лица, които осъществяват превоз за собствена сметка, а в конкретния случай това било физическото лице. Този извод е незаконосъобразен, тъй като най – напред видно от чл. 12б ал. 1 – превоз за собствено сметка може да се извършва само от ЕТ и юридически лица, както е и в конкретния случай. Тук касаторът не е извършвал превоз за собствена сметка, поради и което именно от него се търси трудов договор. Той е водачът на МПС, собственост на юридическото лице [фирма], който извършва превоза за собствена сметка. Въз основа на горното и доколкото по делото безспорно с установява, че управлания от касатора тежкотоварен автомобил е с максимално допустима маса от 3,5 тона, по малко от посочената в чл. 12б ал. 1 т. 2 от ЗАвП – 6 тона, то настоящият състав намира, че Наредба № Н – 8 от 2008г. не е била приложима към него. Като му е вмененот нарушение по чл. 18 ал. 1 т. 1 от Наредба № Н – 8 от 2008г., без за това да е налице законово основание, настоящият състав намира, че при издаване на оспореното НП е нарушен и материалния закон.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд София – град, VIII Касационен състав смята съдебното решение 23.04.2012г. на СРС, НК, 23 състав, постановено по нахд № 8180/2011г. за незаконосъобразно, постановено при неправилното приложение на закона и като такова следва да бъде отменено, като вместо него бъде постановено друго, с което се отменя изцяло оспореното НП, като издадено при неправилното приложение на закона и допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

Воден от горното и на основание чл. 221 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 23.04.2012г. по нахд № 8180/2011г., постановено от СРС, НК, 23 състав, с което се потвърждава изцяло наказателно постановление № 42 - 0000673 от 16.03.2011г. на и.д. Началник ОО „КД - ДАИ”, с което е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв. на основание чл. 93 ал. 1 т. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвП) за нарушение на чл. 18 ал. 1 т. 1 от Наредба № Н – 8 от 27.06.2008г. на Д. Г. А. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 42 - 0000673 от 16.03.2011г. на и.д.

Началник ОО „КД - ДАИ”, с което е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв. на основание чл. 93 ал. 1 т. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАВП) за нарушение на чл. 18 ал. 1 т. 1 от Наредба № Н – 8 от 27.06.2008г. на Д. Г. А..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: